

دلایل و علائم تشنج مغزی

تهیه کننده: واحد آموزش

تأیید کننده: مدیر گروه داخلی مغز و اعصاب

تاریخ تدوین: 98/5/15

تاریخ بازنگری بعدی: 99/5/15

ویرایش: 00

کد: ATH-ED/ED – 100

منبع: کتاب مرجع داخلی جراحی پرستاری (برونر و سودارث) / سایت اطلاعات

تشنج یک نوع اختلال در فعالیت الکتریکی مغز است و دارای اثراتی بر مغز و عملکرد بدن است. تشنج می تواند وسیع باشد و موجب بیهوشی شود و یا کوچک باشد که در این نوع تشنج، تمرکز از بین می رود. اگر تشنج بعد از تشخیص علت، بارها و بارها اتفاق بیفتد، شرایط حاضر را بیماری صرع می نامیم.

عفونت

- عفونت مغز از قبیل بیماری مننژیت، می تواند باعث تشنج موقتی و یا دائمی و آسیب مغز گردد. علل عفونت مغز شامل عفونتهای ویروسی و باکتریال و یا قارچی می باشد.
اگر دمای بدن کودک بیشتر از 38,9 درجه سانتیگراد شود، می تواند تشنج و تب داشته باشد.
- گزش سمی برخی حشرات

اختلالات متابولیکی

- عدم تعادل مواد شیمیایی موجود در بدن و هورمون ها می تواند باعث تشدید تشنج گردد.
- در بیماران دیابتی، اگر قند خون خیلی بالا و یا پایین برود، می توانند دچار تشنج شوند.
- کمبود الکترولیت هایی همانند: سدیم، کلسیم، و منیزیم نیز می تواند باعث تشنج گردد.
- تشنج می تواند در اثر نارسایی کلیوی (اورمی) و کبدی باشد.
- فشار خون بالا
- برخی اختلالات ارثی همانند بیماری فنیل کتون اوری می تواند منجر به اختلالات متابولیکی و تشنج گردد.

فرد تشنجی را به پهلو بخوابانید تا اگر استفراغ کرد، استفراغ

وارد ریه او نشود

کمبود اکسیژن

شرایطی که موجب کمبود اکسیژن می گردد نظیر غرق شدن، خفگی و مسمومیت با گاز مونوکسیدکربن می تواند موجب تشنج گردد. سکتة مغزی، ضربان غیرطبیعی قلب و انسداد شریانی می تواند موجب کاهش اکسیژن مغز و تشنج شود.

آسیب ساختاری

نقص مادرزادی تولد و صدمات هنگام زایمان می تواند باعث آسیب مغز و ایجاد تشنج گردد.
هیدروسفالی و یا تجمع آب در مغز می تواند بر مغز فشار وارد کند و موجب تشنج گردد.
مسمومیت بارداری و سکتة مغزی و تومورها (چه خوش خیم و چه بدخیم) نیز مغز را تحت فشار قرار می دهند.
آسیب سر و خونریزی مغزی نیز می تواند منجر به تشنج گردد.

داروها

عوارض جانبی داروی مصرفی را با دقت بخوانید.
عوارض جانبی **آنتی بیوتیک های** سفتازیدیم و سیپروفلوکسین، تشنج می باشد.

داروهای ضدالتهاب که معمولا در پیوند اعضا به مدت طولانی تجویز می شوند و عبارتند از: نیکلوسپورین و ایندومتاسین نیز می توانند باعث تشنج گردند.

داروهای ضد روان پریشی: این داروها برای درمان افسردگی، اسکیزوفرنی، اختلالات دوقطبی و دیگر اختلالات روانی تجویز می شود.
این داروها موجب تشنج، لرزش، سفتی شدید عضلانی و اسپاسم و گرفتگی های عضلات می گردند.

داروی ضدافسردگی: بروز تشنج با داروهای ضدافسردگی نادر است، اما اگر شما دارای سابقه تشنج و یا جنون باشید، این داروها می توانند باعث تشدید تشنج گردند. و باید طبق صلاحدید پزشک معالج مصرف گردد.

اگر داروهای ضدافسردگی و داروی ضد تشنج مصرف می کنید، این را بدانید که داروی ضدافسردگی می تواند اثر داروی ضد تشنج را کم کند.

داروهای ضدصرع: برخی از انواع این داروها می توانند باعث تشدید تشنج گردد.

الکل: الکل نیز باعث زیاد شدن تشنج می گردد. الکل هنگامی که با داروهای اعصاب و روان، ضد روان پریشی، ضدافسردگی و داروهای غیرقانونی مصرف شود، اثر این داروها را کم می کند.

داروهای غیرقانونی: اگر این داروها را بیشتر اوقات و در دوزهای بالا مصرف کنید، می تواند باعث تشنج و واکنش های خطرناک گردد.
داروهای غیرقانونی عبارتند از: هروئین، کوکائین، اکستازی، آمفتامین، استروئیدها و ذرات معلق در هوا.

مصرف الکل با این داروها می تواند فرد را در معرض سکتة مغزی قرار دهد.

تذکر

هر زمان که پزشک برای شما دارویی را تجویز می کند، بهتر است از پزشک پرسید که داروی تجویز شده با داروهای دیگری که مصرف می کنید، تداخل دارد یا نه.

علائم تشنج

ممکن است فرد علائم هشداردهنده ای داشته باشد از قبیل: ترس و یا عصبانیت، تهوع، سرگیجه و علائم دیداری از قبیل: نورهای چشمک زن، نقاط و یا خطوط موج.

اگر دارای تشنج غیر قابل کنترل هستید، از رانندگی، کوهنوردی، دوچرخه سواری و شنا خودداری کنید و بعد از تحت کنترل در آمدن با اجازه پزشک شروع نمایید.

بعد از این علائم هشداردهنده، علائم خاص شروع می شود و شامل:

- فراموشی فرد در یک دوره از زمان
- تغییرات رفتاری از قبیل برداشتن لباس های یک فرد دیگر
- سرازیر شدن آب و یا کف از دهان
- حرکات چشم ها
- خرناس کردن
- از دست دادن کنترل ادرار و مدفوع
- تغییرات روحی مانند خشم ناگهانی، ترس غیرقابل توصیف، شادی و یا خنده
- تکان دادن تمام بدن
- ناگهان افتادن
- طعم تلخ و یا طعم فلزی در دهان
- به هم فشردن دندان ها
- توقف موقتی تنفس
- گرفتگی عضلات به همراه کشش و حرکات سریع اندام

مراقبت از فرد تشنجی

بیشتر تشنج ها خودبخود متوقف می شوند، اما در حین تشنج، ممکن است فرد صدمه ببیند.

موقع تشنج فرد را روی زمین و یا بر روی محل امنی بخوابانید و وسایل تیز را از او دور کنید.

یک بالش زیر سر فرد دچار تشنج بگذارید .

فرد تشنجی را به پهلوئی راست بخوابانید، زیرا اگر فرد مذکور استفراغ کند، استفراغ وارد ریه نمی شود.

نزد آن فرد بمانید تا حالش خوب شود.

اگر کودک شما به علت تب بالا دچار تشنج شده است، به آرامی با آب ولرم بدن او را خنک کنید و هرگز از آب سرد برای کاهش تب استفاده نکنید.

کمک اولیه به فردی که تشنج کرده است

لباس های تنگ او را باز کنید تا راحت باشد

او را روی زمین به پشت بخوابانید.

دستان را زیر سر فرد قرار دهید که به زمین نخورد

پیشگیری

- همیشه مقدار داروی تجویز شده توسط پزشک را مصرف کنید.
- خانواده فرد تشنجی باید اطلاعاتی راجع به تشنج داشته باشند تا بتوانند به فرد کمک کنند.
- به مقدار کافی بخوابید.
- استرس را از خودتان دور کنید.
- ورزش کنید.
- برنامه غذایی سالم داشته باشید.
- برای جلوگیری از صدمات سر، کلاه ایمنی بگذارید.
- از مصرف داروهای غیر قانونی پرهیز کنید.
- اگر دارای تشنج غیر قابل کنترل هستید، از رانندگی، کوهنوردی، دوچرخه سواری و شنا خودداری کنید.

طراحی و چاپ: روابط عمومی بیمارستان آتیه

آدرس: تهران، شهرک غرب، تقاطع بلوار فرحزادی و شهید دادمان

تلفن بیمارستان: 82721

فاکس بیمارستان: 88086095

سایت بیمارستان: www.atiehhospital.ir